

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Canonicis Basilicae principis Apostolorum tam praesentibus quam futuris
canonicè substituendis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

rùm ex adverſa parte memoratus Notarius noſter literas nobis ipſius Archiepiſcopi præſentavit, ad bonæ memoriæ Clementem Papam prædeceſſorem noſtrum directas: in quibus erat expreſſum, quòd cum Archiepiſcopus ipſe apoſtolicas & tam dicti Cardinalis quàm venerabilis fratris noſtri Sipontini Archiepiſcopi, qui tunc apud ſedem apoſtol. morabatur, literas recepſiſſet ut dictum T. de perjurio quod commiſiſſe dicebatur, quoniam ad ſtatutum terminum, prout juramento firmaverat, pecuniam non ſolverat memoratam, purgationem præſtare compelleret, ipſe acciſis ad ſe Licienſi, Leucadenſi, & Augentinenſi Episcopis ſuffraganeis ſuis, ſub apoſtolica ei auctoritate indixit ut ſeptima manu de perjurio ſe purgaret, adjiciens ut quia fama exierat quòd dictus Al. in domo ſua fuerat interfectus, (cujus certum erat indicium quòd nec à capellano, qui ad hoc in terra illa eſt ſpecialiter deputatus, viaticum receperat, nec conſeſſus fuerat alicui ſacerdoti, nec pulſata fuerant in ejus deceſſu campanæ, & ejus erat ſepultura incerta) ſuper reatu homicidij tertia ſe compurgantium manu oſtenderet innocentem; præcipiens etiam quòd de adulterio diffamatus fuerat, & à juſtitiariis propter hoc aliquando miſſus in carcerem, & quia cum quadam comatre ſua conjugata inceſtum & adulterium commiſiſſe publicè dicebatur, pro inceſtu ſeptimæ, & pro adulterio tertie manus, non tam delegata quàm ordinaria fungens auctoritate, indixit. quia quia contumaciter præſtare contempſit, ipſe mandatum apoſtolicum exequens, & à juſtitiæ tramite non recedens, eum ab officio & dignitate ſuſpenderit, donec de præmiſſis omnibus ſe purgaret. Cum autem dictus T. ſententiam ſuſpenſionis contemneret, & ſicut priùs dignitate ac beneficio uteretur, & ducentos octoginta malachinos, quos prædeceſſor ipſius Archiepiſcopi domui Hieroſolymitani Hoſpitalis & militiæ Templi legaverat, & quos ipſe T. publicè raperat de manibus teſtatoris, ab eo admonitus reſtituere non curaret, excommunicationis in ipſum ſententiam promulgavit. Quia verò ipſe, ſecundam ſententiam & priorem contemnens, choro ſe ingeſſit Eccleſiæ Hydruntinæ, & admonitionem ipſius Archiepiſcopi, qui eum à tam temeraria præſumptione de-

ſiſtere commonebat, ac mandabat ut exiret Eccleſiam, quia erat excommunicationis vinculo innodatus, à ſua præſumptione non deſtitit, immo quòd Archiepiſcopus mentiretur per medios dentes reſpondit, & quòd tanquam ventum ejus ſententiam reputaret; Archiepiſcopus ipſe contumaciam tantam attendens, & conſiderans eum idiotam eſſe, & ad Cantoriæ officium minùs aptum, utpote qui horas diurni officij per ſe nec legere poterat nec cantare, & ſolam capitis tonſuram habebat, ac quia conſeſſus fuerat quòd conſpiraverat contra Archiepiſcopum, & manifeſtum erat eum contra juramentum quod ipſi præſtiterat ſuper fidelitate veniſſe, per ſententiam dicta eum Cantoria privavit, & ipſam memorato noſtro Notario conceſſit, ac poſtmodum bonæ memoriæ Celeſt. Papa prædeceſſor noſter eandem ſententiam confirmavit. Cum igitur dictus Cardinalis quæ coram eo propoſita fuerant in noſtra præſentia retuliſſet, nos cauſam ipſam veſtro duximus examini committendam; per apoſtolica vobis ſcripta mandantes quatenus eum pro abſoluto habentes, inquiretis ſuper præmiſſis diligentius veritatem; & ſi vobis conſtiterit poſt appellationem legitimè interpoſitam, vel aliàs, citra juſtitiæ præfatam T. ſpoliatum fuiſſe, appellatione remota ipſum reſtitui faciatis, indicta ſibi ſuper præmiſſis criminibus purgatione canonica; in qua ſi fortè defecerit, Cantoriæ ſibi dignitas auferatur, & reſtituatur Notario ſapredicto pacificè poſſidenda. Teſtes &c. cogantur. Nullis literis &c. ſi quæ apparuerint præter aſſenſum partium &c. Datum Romæ apud S. Petrum, IX. Kalend. Julij, Pontificatus noſtri anno primo.

*CANONICIS BASILICÆ
principis Apoſtolorum tam præſentibus
quàm futuris canonicè ſubſtituendis in
perpetuum.*

Cum in lege veteri non ſolùm laborum primitiæ, verùm etiam hominum primogenita, Domino mandentur offerri, nos, quos ipſe, licet immeritos, gratuito cœleſtis gratiæ rore perfuſos, ad ſummi Pontificatus apicem ſublavit, ut primogeniti ſimus in multis fratribus, cum omne opus noſtrum teneamur Domino confecrare, promotionis noſtræ primitias ipſi fideliter offerre

*Epist. 296.
Quòd eorum
Eccleſiæ, in qua
ipſe Canonicus
fuerat, in hono-
rem Apoſtolorum
ditiorem
reddere velit.*

decrevimus, & in honorem Apostolorum principis, cui, licet immeriti, non sine magno quodam & admirabili sacramento successimus in officio pastorali, (cùm ea die simus in sede apostolica consecrati qua beatus Petrus Apostolus in episcopali fuit cathedra collocatus) sacrosanctam ejus basilicam licet tenuis, alicujus tamen muneris privilegio decorare, sperantes quòd is qui munus Abel & minuta viduæ missa in gazophylacium acceptavit, nostræ quoque respiciat humilitatis affectum, non quantum sed ex quanto proferamus attendens; qui cùm sit dominus omnium, & bonorum nostrorum non egeat, quid dignè possimus tribuenti retribuere non habemus; quia de suo reddimus, non de nostro largimur. Eapropter, dilecti in Domino filij, vobis, tanquam specialibus principis Apostolorum ministris, ob ipsius Apostoli reverentiam cupientes utiliter providere, attendentes etiam quòd inter ceteras Ecclesias per universum orbem diffusas, basilicam principis Apostolorum, utpote sedem nostram, specialius diligere ac honorare tenemur, sicut qui olim in ipsa vobiscum pariter Canonici beneficium assecuti, nunc de filio in patrem ejus divina sumus miseratione promoti, alteram quartam ministeriorum ad honorem Dei & Apostolorum principis, ac ut sollicitius & devotius divinis officiis intendatis, de communi fratrum nostrorum consilio vobis & successoribus vestris perpetua donatione concedimus, & apostolicæ sedis privilegio communimus, ita ut deinceps medietatem omnium ministeriorum sine diminutione qualibet habeatis. Ad hæc, Ecclesias sancti Jacobi & sancti Leonardi sitas in Septiniano, quantum ad spiritalia, pleno vobis jure subjicimus, super jure patronatus nemini præjudicium facientes. Ab Ecclesiis autem sancti Michaelis, sanctæ Mariæ in Saxia, & sanctæ Mariæ in Transpadina, concedimus & statuimus in scrutinio, baptismo, processibus, & chrisimatis confectioe, vobis subjectionem & reverentiam perpetuis in posterum temporibus exhiberi. Nullis obstantibus privilegiis, cùm hoc beneficium vobis de certa conscientia conferamus. Reservantes nobis & successoribus nostris in tribus prædictis Ecclesiis institutionem, destitutionem, & correctionem omnium Clericorum. In

ceteris autem Ecclesiis, quæ sunt in civitate Leoniana, & per stratam usque ad montem malum, jus quod hæctenus habuistis, vobis & successoribus vestris auctoritate apostolica in perpetuum confirmamus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam beati Petri temerè perturbare &c. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, vicem agentis Cancellarij, III. Idus Martij, Indictione prima, incarnationis Dominicæ anno millesimo C. XCVII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno primo.

EPISCOPO, GAVTERO
& Johanni Archidiacono
Exoniensibus.

Petri Diaconi humilis nobis querela monstravit quòd cùm coram dilecto filio Abbate Radingen. & bonæ memoriæ magistro Simone, quondam procuratoribus tunc Saresberien. Episcopi, à Rogerio Clerico, qui multas ei molestias irrogaverat, & per capellanum suum, * ejus capellanum graviter vulneraverat, traheret in causam, in superbia spiritum & in iram vehementer accensus, extra seipsum factus, ducebatur amens, petens se in flumen mittere, vel per laquei suspendium interire. Magister verò Simon talem ipsius amentiam & infirmitatem attendens, sigillum suum ei surripuit, & præbendam ejus accepit: alios quoque redditus, quos in episcopatu Saresberien. habebat, in manu sua retinuit, & partem sibi, prout voluit, reservavit, partem verò aliis processu temporis assignavit. Abbas autem Radingen. ipsum capi faciens, & ad monasterium suum adducens, pernoctantem ibi & ductum in Capitulum tonsuravit, & habitum monasticum eum indui fecit. Postea verò tali amentia & alienatione cessante, ad seipsum rediit, & coram Abbate, monachis, & quibusdam aliis reclamavit, dicens se nec velle nec posse monachorum ordinem regulamve tenere; petens instanter ut in qua intravit veste, liber abiret. Dicit verò Abbas & monachi ei exitum denegantes, per novem ferè menses inclusum & custodia traditum retinuerunt invitum. Cùm autem idem in proposito suo firmus & immobilis permaneret, à tanta violentia sedem apostolicam appellavit.

Epist. 197.
Furtivo abbatu
beneficia tolli
mandantur, &
ne invitus co-
actis que mo-
stratus, in mo-
nasterio contra
voluntatem re-
tineatur.

* *Legendum,*
quem graviter
vulneraverat,